

[Helge Adam Møller]

fra krigshandlinger, men at det var et midlertidigt helle, og det har stået krystalklart i hvert fald for befolkningen og for jugoslaverne, at de skulle vende tilbage til Eksjugoslavien den dag, krigen var slut.

Nu lægger ministeren så op til, at tusinder og atter tusinder af flygtninge skal gøres til indvandrere og dermed bo i Danmark i resten af deres liv, hvis de selv ønsker det. Ministerens beslutning vil have helt uoverskuelige konsekvenser. Lad mig bare nævne tre:

Man sender et klart signal til tusinder og atter tusinder af jugoslaviske flygtninge om, at de ikke behøver at rejse hjem den dag, freden kommer.

Der bliver kaos i det danske asylsystem, når tusinder begynder at søge asyl, og det vil alle jo gøre om ikke andet så for en sikkerheds skyld, og hvis situationen i Bosnien ikke ændrer sig i fredelig retning, er det sandsynligt, at en stor del af de 18.000 vil få permanent ophold i Danmark. Så følger retskravet på familiesammenføring. Hvor mange vil det dreje sig om? Er det 6.000, 10.000, 15.000? Ingen aner det. Der kan hurtigt blive tale om en årlig udgift på langt over 2 mia. kr.

Hvad med de menneskelige konsekvenser? Giver ministeren asyl her i Danmark, betyder det med stor sikkerhed, at ministeren stiller den enkelte jugoslav og hendes eller hans familie bagest i den danske arbejdsløshedskø. Var det ikke mere rigtigt og rimeligt, at eksjugoslavernes kræfter blev brugt dér, hvor der er allermest brug for dem, nemlig i Bosnien, når landet skal genopbygges?

For Det Konservative Folkeparti er der ingen tvivl om, hvordan Danmark bedst bidrager til at genopbygge Bosnien. Det gør vi på to måder:

For det første skal vi straks forlænge den midlertidige opholdstilladelse for alle 18.000, og der må ikke herske nogen som helst tvivl hverken for danskerne eller for flygtningene om, at de skal vende tilbage til eget område den dag, freden kommer.

For det andet skal tiden, indtil de 18.000 kan vende tilbage, anvendes således, at flygtningene forbereder sig målrettet i såvel teori som praksis og såvel børn som voksne til det arbejde og den tilværelse, de skal tilbage til i Bosnien.

Efter konservativ opfattelse skal nøgleordene i denne debat og i al den lovgivning, vi laver om Eksjugoslavien, være, at det skal være et midlertidigt ophold og der skal ske en genopbygning af eget land. Nøgleordene skal ikke under nogen omstændigheder være asyl og integration.

Katastrofen i det tidligere Jugoslavien indebærer selvfølgelig også for Danmark et ansvar for at forsøge at bringe krigen til standsning samt en humanitær forpligtigelse til at hjælpe de nødstedte. Det er jeg sikker på at alle er enige om, men det er utrolig vigtigt, at vi gør det på den rigtige måde.

Nu hævder ministeren, at når hun lader bosnierne søge asyl efter 2 år, følger hun bare den lov, som blev vedtaget, da hr. Engell var justitsminister; men det er for letkøbt. Det er selvfølgelig juridisk korrekt, at loven om midlertidig opholdstilladelse fik en løbetid på 2 år, og derefter har de pågældende et krav på, at deres sag kan tages op til asylsagsbehandling, medmindre loven forlænges. Vi forlænger jo et utal af love i dette Folketing, og det er præcis her, at ministeren helt har svigtet. I stedet for at indbyde de partier, der stod bag loven, til en forhandling om forlængelse, meddelte indenrigsministeren pludselig, at de pågældende efter 2 år kan søge asyl. Det er en urimelig måde at håndtere sagen på, det er et klart tillidsbrud i forhold til de partier, der var med til at vedtage den oprindelige lov, og det er en holdning, som får helt uoverskuelige økonomiske og menneskelige konsekvenser.

Ministeren burde have fulgt vores råd og forlænget den midlertidige opholdstilladelse med 1 eller 2 år og fastslået, at der var tale om et ubetinget midlertidigt ophold. I stedet skubber ministeren problemerne ud til kommunerne. Ministeren nægter befolkningen ordentlige tal vedrørende de økonomiske konsekvenser med de mange kommende asylansøgninger, og nu forsøger ministeren at pådutte os andre synspunkter, vi ikke har.

Afslutningsvis må jeg derfor konstatere, at regeringen lægger op til en ordning, som for det første er én vild flugt væk fra hovedsigtet i den oprindelige jugoslaverlov, nemlig at opholdet var midlertidigt.

For det andet giver man nu alle ret til at søge asyl, når de har været i Danmark i 2 år; jugoslaverne kan frit vælge at blive indvandrere i Danmark.